

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

iciter & in
olunt doct.
et referre in
& late per
ubi inquit
ne filiorum
criptum cum
tel. i. l. quib.
per lo. And.
per Ang. in
re. & multa
onf. Ludo.
ol. in 4. col.
t. C. de p. d.
filiiab. est
is est provi
filius qui
ne per Barr.
th. §. quod
et vulgaris
etuli. & h.
col. uerfi.
ibito pupil
i facta et fi
oris. sed po
iduo facit.
Christino
casus. testa
substitutio
es instituit.
& poltea
s. substituo
etr. de An
ipfis filiab.
ti noie. pro
in materia
enunt filie
ndar Alex.
filie fuerit
r. aliter. &
in heredita
de de vulg.
de testa. in
Quia in d.
substito com
ne & co. ca
Baptistum
in reb. cer
deret re p.
x. claus. &
g. & pup. q
tis admittit
tuo. ut uo
ero fi testa
multo ma
in quo sim
simpliciter
aris eo mo
r. d. l. cohe
ares. & per
pendio
stro substit
substitio
us. & sic et
nem valere
& c. ¶ Pre
D. Alexan
ontantia.
enta substit
tione

atione facta. tenendo, q. substitō non extendatur ad
solū dīcatū facta filiis masculis 3. ea, quā
proximē, quod non admittit, tñ dicta D.
Alexandra, quā peti se debere admitti in totum,
et oīa iura ipsius Constantiā ab intestato, malē
cum tpe mortis Constantiā superstitēs fue
rit. D. Alexandram, Cēsār eius frater, & Anti
lāter. sequitur, q. ab intestato de iure cōi pro ra
tū sibi succedere debuerunt, ut in auth. defun
t. Cal. Tertull. Et hoc caret omni dubio, verunt
in hoc necesse est insistere, cum in casu nostro
D. Alexandra. nec D. Antilia possint succedere
intestato Cēsāri, aut Constantiā, quia Io. Baptista
statuit, qui fuit uocatus ex pupillari, illas exclu
sione tam Cēsāris, q. Constantiā et respe
ctiue debita iure naturę, ut est casus in d. c. si
testat. in 6. & latē in d. l. p. cibus per illū tex. & in
statuto, & in d. c. Raynūtius p. Imol. ¶ Præterea
exclusionē ab intestato ipsius Constantiā casu, quo
ponatur illam ab intestato decessisse, Cēsār, q.
testis fuit, exclusit ipsam D. Alexandrā uirtute
notū loci. De iure verō cōi simul cū D. Alexan
derunt admitti Cēsār, & mater pro uirili, ut
statuit, ergo Alexandra oīno est excludēda. L. D.
S Y M M A R I U M.
In l. p. n. C. de edic. diui Adria. toll. substitutis etiam pu
illis impetitur.
Substitutio compendiosa facta filio impuberi per verba commu
nia, quę existente in medio, pupillaris etiam quandoque ex
cluditur. Et quę sint hęc coniecturę.
Substitutio compendiosa facta per verbum commune in certis
casibus filio impuberi solum fideicommissaria continere pōt,
cum mater in medio non existente nu. 10. Fallit ex conie
ctura mente testatoris nu. 4. Et ex quibus hęc mens conie
ctura nu. 5. & 18. & an sit verum nu. 3. 1.
In caput in directo significatur tantum, & quando hoc ue
rit nu. 27.
In communibus, & directis simul testatore pte, uerba
attenduntur, ut substitō dicatur directa, & nu. 24.
Substitutio compendiosa facta impuberi in potestate constituto
per verba communia, matre existente in medio, est regulari
ter in tempore fideicommissaria, & quare.
Mater etiam non existente in medio.
Quo tempore propter transitum ad secunda uota a successione
impuberis excludatur, & num. 13.
Impuberi aliquid a testatore relicti, q. & relicto, & suc
cessione filij pp. transitu ad secunda uota priuatur, & nu. 14.
Impuberi, cui a socero fuit aliquid relicti, transendo ad secun
da uota socerum iniuria non afficit, nec relicto, nec successio
nis ob hoc priuatur.
Impuberi etiam, quę transiit ad secunda uota ab intestato succe
dit, cui impuberi compendiose fuit uniuersaliter substit
utio, si ipse post pupillarem statem decesserit.
Substitutio compendiosa dicitur fideicommissaria, quando testa
tor ad bona sua semper retulit.
Substitutio gērale, q. & aquę proprie stat in significatu directo
reliquo, adiectū uniuersitati est cōe, spāitali uerō obliquū.
Impuberi, per quod sit substitutio, an ad personam, an ad rem re
feratur, differt, & quomodo hoc verum sit.
Impuberi commune declaratur ex uerbis adiectis dispositiuis.
Substitutio facta per hęc uerba, filio meo pupillo substituo, aut
filius meus decesserit sine filijs, infra scriptum meum here
ditas substituo & c. non dicitur pupillaris.
Substitutio compendiosa facta impuberi in rebus certis per ver
ba communia, trahitur ad uniuersum, & ut pupillaris ualet,
quando testator in eodem testamento iisdem uerbis communi
bus in sensu directo usus fuisse, & supra nu. 5.
Quando hoc verum sit nu. 16.
Substitutio facta per verbum substituo iunctum uerbo heres,
trahenda heredes in substituo, dicitur facta per uerba merē dire

- cta, & pupillarem potest importare, si personis, & temporib.
conueniat, etiam si facta sit in rebus certis.
- 24 Verbum commune adiunctum merē directo, & civili substitu
tionem facit directam: quod declaratur nu. 28.
- 25 Substitutio compendiosa facta impuberi simpliciter per uerba
communia in rebus certis nunquam ad uniuersum trahitur,
nec ut pupillaris ualere potest.
- 26 Verbum commune quando interpretetur ut directum, si testa
tor illo uerbo prius in sensu directo usus fuisse.
- 27 Bal. in consi. 87. lib. 4. declaratur.
- 28 Bar. in l. Centurio in q. 4. ff. de vulg. & pup. declaratur.
- 29 Bal. in consi. 87. col. pe. lib. 4. declaratur.
- 30 Paul. Castr. in consi. 153. incip. uiso puncto & c. declaratur.
- 31 Substitutio compendiosa filio impuberi per uerba com
munia factam ad exclusionem matris ex coniecturis ualere
ut pupillarem, & iure directo quando uerum sit.
- 32 Substitutio facta pupillo sub expresa mentione pupilli, & pu
pillaris etatis non dicitur ob hoc pupillaris, & nu. 33.
- 34 Verba ultimo loco posita sunt ad proxima tantum referenda,
quando ad alia referri nequeunt, maxime quando proximis
per copulam sunt adiuncta.
- 35 Clausula in fine, uel in alia parte simpliciter posita nunquam
refertur ad ea, quę suas clausulas, & qualitates, siue deter
minaciones separatas habent.

E P I T O M E.

Substitutio compendiosa facta impuberi in rebus
certis per uerba communia, matre existente in
medio, est omni tempore fideicommissaria, licet mul
ta in contrarium coniecturę concurrent, quas
matrem non excludere hic demonstratur.

CONSILIUM CXXV.

Rxcellentissime dñe Auditor, in cā illorū de
Cossis 3 illos de Capello morę fuerunt nō
nulle subtiles dubitationes, q. pfectō de api
cib. iuris existunt, ad demonstrandum, q. substitō, de
qua in testō Matthei de Cossis hř, fuerit pupillaris, &
nō fideicommissaria, quīs mater in medio fuerit,
& p̄r per substitutos potuerit de iure intentari re
mediū l. h. C. de edic. diui Adr. toll. qđ substitutus pu
pillariet̄ ē cōpetit, ut est gl. & ibi doc. cōiter in d.
l. h. Ad qđ dicēdū primo reficari vř in dubiū, vtrū
illa substitō cōpēdiōsa facta impuberi p uerba cōia,
matre existente in medio, regulariter t̄neat pupil
larem, nel oī tpe fideicommissaria sit. Nā opinio quip
pē Bar. in l. Centurio ff. de vulg. & pup. q. oī tpe sit fi
deicommissaria, est magis cōis, ueluti infra dicitur.
¶ Sed tñ ex p̄iecturis iudicari dēt pupillaris, et ad ex
clusionē matris, ut fatec̄ ipsemet Bar. quē alij cōiter
sequi vār. & inter alias cōiecturas p̄siderat, qñ testa
tor aliquid reliquit vxori matri ipsius pupilli, donec
in uiduali uita pmanferit, & ipsa trāscūte ad scđā
uota, priuata esset: nā tunc nō est uerisimile testato
rē uoluisse in casu, quo ad scđā uota trāsciret, q. illa
posset succedere pupillo, excluso substituto, sicut
noluit in casu isto ipsam habere legatū sibi factum
pp̄ iniuriā, q. vxor intulit aīx ipsius testatoris, & ipsi
filio, ut uoluit Ang. in l. 2. §. fi. ff. de vul. & pup. & ibi
Bart. Bal. & Ang. in d. l. p. cibus C. de impub. in 3. col.
ibi circa fm & c. mater. n. trāscūdo ad scđā uota af
ficat iniuria & filios suos, & virū, cuius aīa t̄ritatur
ex secundis nuptijs: & ita consuluit las. in cons. 132.
in j. vol. Alex. in cons. 12. in 3. uol. & hř per Bar. & do
cto. in l. 2. in fi. ff. de vul. & pup. Cor. in cons. 28. in 4. li.
¶ Secundo adducitur, q. licet qñ substitō compen
diosa est facta per uerbū cōe in certis rebus filio im
puberi, non possit continere pupillariet̄, sed solum fi
deicommissariā, quia uerbū cōe iunctum rebus cer
tis, & non uniuersitati hereditatis nunq̄ continet di
rectam dispōnem l. cogi §. gñaliter, & ibi Bart. ff. ad
Trebb. Bar. in l. Centur. in 11. col. ver. q. ro ulterius & c.

& ibidē in 4.col. & in l.cohēredi §.ff.de vul.& pup.
& in l.ex facto ff.de hāre.instit. l.mol. & Alex. in d. l.
Centurio. & l.mol. in c. Raynūtius de test. in materia
cōpen. & est cōis opinio, vt attestat Cor. in p. 40. in
3. uol. in 2. col. tñ qñ prius posset p̄iecturari ex prae
sumpta mente testatoris, tunc cōpendiosa facta in
reb. certis haberet vim directę substōis, & traheret
ad uniuersum, sicut instō facta in re certa, qñ in fidei
cōmissis, substōibus, & alijs dispōnibus testatoris
mens defuncti, q̄ ceteris oib. verbisq; ēt expressis
dnatur, semper attendi dēt, ut in l. ex facto de hāre.
instit. l. in p̄dōnibus ff. de cond. & dem. Bal. in l. cū ui-
rum C. de fideic. in l. vnica C. de his, q̄ ant. aper. tab.
& in l. vnica §. sin aut sub p̄dōne C. de cad. toll. cū in-
finitis simil. q̄ allegari possent, & adducunt per las. in
conf. 132. in 1. uol. & Dec. in conf. 135. in 1. uol. ¶ Conie-
cturari aut pōt mens testatoris in terminis nris, pri-
mo qñ testator vsus fuisset in substituēdo verbo cōi
habendo principaliter respectū ad personā, cui fit
substō, & secundario ad bonā, seu ad res. puta dicē-
do, & qñcunq; filius meus decesserit, illi substituo
Titium, uel hoc mō, Titius ei succedat: nam tunc ex
mente testatoris colligit, ipsum uoluisse directē, &
pupillariter substituere, & nō per fideic. cū per fidei
commisariā nō pupillo filio h̄fdi instituto, sed te-
statori succedat. l. cohēredi §. cū filia ff. de vulga. &
pup. hāc est doct. Bal. in l. i. circa fi. C. de sacros. eccl.
& in terminis hoc uoluisse v̄ Fulg. in cōf. 33. Titius
in testō & c. in 2. col. Ang. in p. 148. in pe. col. vers. nec
obstat. q̄ quidā & c. idemq; uolunt oēs, si rectē cōsi-
derent, q̄ loquunt de hoc articulo, & maximē Mo-
dernis. Perus. in repe. c. si p̄ de testa. in 6. qui dāt, q̄
compendiosa facta per uerbū cōe comprehendit
pupillare ex p̄iecturata mente defuncti, ēt ad exclu-
sionem matris; & ibi ponunt plures coniecturas, &
inter alias, qñ testator dixit, filio meo Titium substi-
tuo, uel hoc modo, ei substituo Titium: Sed in casu
nostro testator dixit, d. Nicolao substituo, ergo & c.
¶ Secundo p̄iecturaf mens testatoris, qñ ipse in sub-
stōne facta fuit usus uerbis cōibus, quib. antea usus
fuerat in directō significatu, Bar. in d. l. Centurio in
8. col. ver. quid dicemus & c. repetens Perus. in d. c. si
pater in 42. col. in 2. p̄iectura, & alij cōiter in d. l. Cen-
turio, Corn. p. 322. in 3. lib. l. mol. in d. c. Raynūtius, &
alij maximē Mod. repeten. in d. l. p̄cib. Cor. in conf.
90. in 3. uol. in 3. col. Soc. in cōf. 117. in 4. uol. in 3. col.
Ang. in conf. 125. in 3. col. ubi optimē examinat: &
faciunt in simili not. per Abb. in conf. 36. in 1. li. in 2.
col. loquendo de qualitate masculinitatis filiorū ex
pressa in una parte testamēti: nā si postea simpliciter
in alia fiat mentio de filijs, v̄ illa qualitas repetita;
quod dictū plures sequuti fuerunt, qñ una pars te-
stamenti declaraf per aliā l. si seruus pluriū in ff. de
leg. 1. l. q̄ filiab. in prin. eo. ti. l. nummis cū gl. ff. de leg.
3. cum si. Sed in casu nro testator prius loquēdo de
substitutis nō fuit loquutus simpliciter, sed cū ad-
iectione h̄f dib. puta dicendo per eius infra scriptos
h̄f des substitutos, q̄ uerba dāt esse directā, & qñ di-
ctio hāres capitur in significato directō tñ, ut not.
Bar. in d. l. Centurio in 4. q. & in d. l. p̄cibus, Io. Andr.
in d. c. si p̄, & ibi Mod. Bar. in d. l. fi. C. de sacros. eccl.
& expressē in d. cap. Raynūtius in materia compen.
ibiq; Io. de lmo. ergo p̄ ista uerba, infra scriptos eius
h̄f des substitutos, q̄ sunt merē directā, apparet testa-
torē intellexisse postea illa uerba, d. Nicolao substi-
tuit, directē, & nō per fideic. ex quo prius iunxit di-
stinctionē substitutos cū dictione h̄f des. ¶ Suadent
ēt p̄missis ex ijs, & q̄ uoluit Bar. in d. l. Centurio in 4.
col. q̄ qñ testator usus fuit uerbis cōibus, & directis
simul, attendunt uerba directā ad hoc, ut substō di-

catur directā, q̄a uerbū cōe recipit declarationē a
directō, & maximē q̄a semper in dubio faciendā ēt
interpretatio, ut substō dicat directā, & nō obliquā,
qñ sic pōt uenire personis, & p̄cibus, ut in d. c. si pa-
ter, ubi casus. Confirmatur ēt p̄dicta ex ijs, q̄ uoluit
Bal. in d. l. p̄cibus in 12. col. q̄ uoluit, qñ testator sub-
stituendo dixit simpliciter, talē substituo, quod di-
cat semp̄ fideicommissaria, & maximē matrē existen-
te in medio, secus si testator se ultra extendet, di-
cendo, Titium hāredē substituo, qñ tunc dicit pupil-
laris in pupillari atate ēt ad exclusionē matris, quia
ista sunt uerba directā ciuilia: hoc idē uoluit Io. de
lmo. in d. c. Raynūtius in antepe. col. in uersum ēt
attende & c. qui simpliciter refert dictū Bal. in d. l. p̄-
cibus, & inquit, q̄ per illud uerbū hāredē, quod ēt
directū, declaratur subsequēs uerbū cōe substituo.
Hāc sunt, q̄ in effectū v̄n rem dubiā facere 5 illos
de Capello, q̄ et si multū restringere v̄n, tñ rectē si-
derando euitari possunt, cumq; sint valde subtiliter
p̄siderata, & de apicib. iuris esse dicantur, clauē cla-
uo extrahendū esse existimo. Quare in primis id p̄-
suppono, quod neq; negatur, q̄ qñ substō compen-
diosa est facta impuberi in p̄tate substituo per uerba
cōia, matrē existēte in medio, oī tpe regulariter d̄
esse fideicō. & hoc fauore matris, ne ipsa excludat
à lucrosa hāreditate filij ad l. fin. C. de instit. & sub-
sti. sub cond. fac. maxima. n. impietas esset, & uitium
crudele excludere matrē, & afflictā ob mortem
filij afflictionē addere l. nā est parentib. ff. de inoff.
test. cū p̄ labores & in partu, & successione in nutrie-
do filios mater legum fauores meret l. aspidius C.
qui portio. in pig. hab. iuncta l. pen. §. illo C. de neces-
ser. & ob hā rationes, & plures alias, quas ēt refert
Alex. in d. l. p̄cibus, uoluit Bal. ibi hoc habere locū
in matrē etiā, qñ esset substitutus frater impuberis
Quod ultimū licet sit dubitabile per ea, quā uoluit
Bar. in d. l. Centurio in pe. col. tñ saltē p̄dicta rōnes
p̄cederent, qñ extraneus, & alius, q̄ frater esset sub-
stitutus. Hanc opinio. secuti sunt ferē oēs doc. & in
lecturis, & in consilijs, pluresq; maximā auctorita-
tis, de q̄ b. infra dicitur, attestantur eā esse cōem, in
quorū numero sunt Bar. in d. l. Centurio, & in d. l. p̄-
cibus, & ibi Bal. ac ēt in consilijs pluribus, Rap. Fulg.
in p. 33. incip. titius in testō, Aret. in p. 155. Arg. in
conf. 125. l. mol. in d. c. Raynūtius, Pau. de Cast. ēt p̄
supponit opin. Bar. esse magis cōem in consilijs
& qñ consultiū 5 matrē, ipse motus fuit ex alijs
bus legitimis coniecturis, ut in conf. 142. in 1. uol. &
in conf. 173. & conf. 340. in 1. li. fm nouā impres. p. 374.
eo. lib. in conf. 319. in 2. li. in p. 153. & in conf. 374.
& in conf. 50. glo. in d. l. p̄cib. & in d. l. Centurio, &
ubiq; Ang. Azo in sum. C. de impub. Bar. in l. i. arro-
gator ff. de adopt. l. ac. Butrig. in d. l. p̄cib. & hōc idē
sequitur Alex. sibi met prius in p. 17. in 7. uol. Mod.
in c. si p̄ de test. in 6. Cor. in conf. 93. in 3. uol. & in p.
152. in 3. col. uers. secunda opinio & c. in 2. uol. Rap.
Cum in d. l. Centurio, & Petr. de Anch. in d. c. si p̄, &
hi oēs attestantur hāc opin. esse magis cōem. Bal. &
ibi gl. in l. ex trib. C. de inoff. test. Ant. de Butr. in d. c.
Raynu. & D. Phi. Corn. in multis consi. suis q̄ longū
esset referre, ferē semper asseruit opin. Bar. esse ego-
rem, & tenendā. ¶ Quinimō docant q̄, & gl. cōiter
(q̄ opinio fortē est magis cōis) v̄n uelles q̄t matrē
nō existente in medio, & sic in distindtē cōpendio-
sa facta per uerba cōia sit oī tpe fideicommissaria,
ut uoluerunt gl. in d. l. Centurio, in d. l. p̄cib. & in d.
c. Raynūtius, in d. c. si pater, et in d. l. ex tribus, et Bar.
affirmat doc. cōiter tenere in d. l. Centurio in d. l. p̄-
cibus, et in d. l. l. i. arrogator, et Bal. ubiq; hoc idē
attestatus fuit, et in l. nam hoc iure ff. de vulga. &
pup.

paratione a
facienda est
no obliqua
in d. c. si pa
ijs, q uoluit
testator sub
o, quod di
matre existen
enderet, di
dicet pupil
maris, quia
oluit lo. de
erfitem et
Bal. in d. p.
e, quod est
substituto.
cere filios
ti restitui
substituto
clausi cla
rimis id p
o compen
per verba
gulariter d
sa excludat
stitit. & sub
e, & utrum
b mortem
ff. de inoffi
ne in nutrie
assiduis C.
C. de neces
tas et refert
abere locu
impuberis
qua uoluit
dicte rones
er esset sub
dos doc. & in
e auctoritate
le cōem, in
& in d. p.
Rap. Fulg.
s. Ang. in
Cast. et p
consilij ius
uit ex aliqui
2. in 1. uol. &
impresum
in cons. 31.
Centurio &
in l. i. ar
& hodie
7. uol. Mod.
uol. & in p.
2. uol. Rap.
d. c. si p. &
cōem, Bal.
Butt. in d.
uis q longu
ar. esse ag
& gl. cōiter
q. p. matre
e cōpendio
ommutatio
e cib. ar. in d.
ibus, et Bar.
io. in d. p.
p hoc idem
e uulgar
pup.

pruabitur, ita uoluit, & declarat Franc. Aret. in p. si.
40. in 2. dubio. Sed qm in casu nro ultra quod testor
matri pupilli reliquerit usufructu, uoluit et illam
esse priuata, si transiret ad secunda uota, ut in testō
p. tinctur, igitur ratio hanc, & doct. Aret. nihil ad pro
positum facere vr: Quare secundo rōdeo, q mater
pupilli transeundo ad secūda uota (quo casu priua
tur usufructu legato) dē et priuari successione filij,
& sic excludi a substituto, qm ipsa transiisset ad se
cunda uota ante mortē filij: quia sic non mō aīam
defuncti uiri, sed et filiū suum iniuria afficere dice
retur: & in casu isto loquuntur Bar. & doc. cōiter in
d. l. 2. in si. secus si ipsa trāsiisset ad secūda uota post
mortē filij sui, maxime ex longo intervallo, & sic
post ius iā sibi acquisitū in successione filij: nā tunc
quis priuaretur legato, non tñ priuaretur successio
ne filij, sed excluderet substitutū, qui et ante transi
tum ad secunda uota iā erat exclusus, ita colligitur
ex ijs, q pulcherrimē ponit Franc. de Aret. in p. l. suo
155. incipit in Christi & c. periculofum est & c. in 7.
col. in uersis, sed posito & c. Rō est, nā qm mater transi
uit ad secunda uota, adhuc uiuente filio, iniuriā in
fert filio, & marito, ut in auth. de nup. in §. que nunc
uerl. nos igitur, & in §. si aut tutelā. & hī in §. per
ximus in auth. de non elig. secund. nuben. & ideo fi
cut in casu isto propter iniuriā illatam priuatur
relictō, ita priuatur etiam successione ab intesta
to, & sic illa spe succedendi, que deferretur postea
ex obitu filij, & substitutus admittetur ex mente te
statoris coniecturata: At qm transiisset ad secunda
uota post mortē filij, qui decessit in pupillari etate,
cessat iniuria, quia filio iā mortuo nō inferitur iniu
ria per transitū matris ad secūda uota, tum qm mor
tuo non pōt dici iniuria inferri, tum quia iura, quæ
cōsiderant iniuriā inferri filiis, loquuntur, qm mater
ad secunda uota transiret uiuentib. filiis, & ita est de
mente Aret. in d. p. l. 55. & ideo tunc mater ad secū
da uota transeundo successione filij, iureq; iam que
sito priuari non dēt, qm non extarent alij filij primi
matrimonij l. foemina §. illud C. de secund. nupl. ma
ter Cad. Tertull. cum ibi no. rum quia hoc casu nul
la iniuria inferri filio iam mortuo, tum quia ius est
iā sibi qsitum, quod facile non tollitur iuribus vul
garibus. Et si diceres, q quis cesset iniuria filij, non
tñ cessat iniuria mariti, cuius anima cōtristatur ex
transitu ad secunda uota, ut in iuribus supra alleg.
rñdetur, ut expresse uoluit Aret. in d. cōsi. in 10. col.
q sola iniuria mariti testatoris non est illa, q vxorē
priuet. Cessante igitur hoc casu iniuria filij, ut dictū
est, ac et testatoris substituentis, q non pōt esse in p
deratione, ut statim dicā, inferitur, q mater p p transi
tum ad secunda uota non dēt excludi per substitu
tum a successione filij ex pēcturata mente testato
ris, cui iniuria inferretur, quia hanc pēcturā, q colli
gitur ex secundis nuptijs, est fundata in iniuria illa
ta marito defuncto, qui testm fecit, cuius anima cō
tristatur & c. & ideo ex sua mente pēcturata p p iniu
riā sibi illatā, & filio, cui facta fuit substitō, mater ex
cluditur, & substitutus admittitur et p matre ex pu
pillari comprehensa in compendiosa, ut expresse
uoluit las. in d. suo p. l. 132. in j. uol. & doc. cōiter, Bar.
Alex. Aret. Imol. & alij in d. l. 2. in si. de uulga. & pupil.
quos §. allegauī, hoc expresse dāt de filio, q non fit
illi hoc in casu iniuria illata, iā dictū est, de testatore
aut, de cuius mēte pēcturā agit, & de eius dispō
ne, q nec illi ex trāitu ad scda uocata dicat iniuria
illata, nec eius aīa potuerit cōtristari, stat, q ipse nō
fuit p. Nicolai, & p. nō fuit maritus m. f. Nicolai
sed auus eius, & sic focer, q ipsi tanq nurui reliquit
13 usufructū ut in testō: Sed nullibi legit, q focer, uel
N N 4 eius

eius anima de iure dicatur tristari, seu illi iniuria inferri ex transitu nurus ad secunda vota taliter, quod talis iniuria sit considerabilis ad excludendum nura à lucellione luctuosa filij sui, & quod non dicit lex, nec nos dicimus. I. si seruum § non dixit pro ff. de acq. her. l. illa C. de collat. & doct. oēs, qui per transitum ad secunda vota excludunt matrem pupilli, loquuntur, quod ex tali transitu et inferret iniuria defuncto, quia esset maritus matris pupilli, ut colligitur ex ijs, qui habent in d. l. 2. de vul. & pup. & in d. c. si pater, & in d. l. Centurio, & in filiis supra allegat. Cessat ergo ratio in casu nostro, propter quod mater transendo ad secunda vocata est priuanda successione filij, & substitutus admittendus ex pupillari comprehensa in cōpendiosa, nam plus delinquit mater nubendo viuo filio, quam illo mortuo, ut dicitur gl. in l. mater C. ad Tertul. & ideo minus sequitur mater, quam nupserit ante mortem filij, ex illius successione, quam post mortem illius, ut in d. l. foemina § illud cum authent. ibi posita, & habet in d. l. mater. ¶ Nec obstat, quod sicut testator uoluit matrem pupilli debere priuari legato propter transitum ad secunda vota, ita et debet dici priuata ex cōiectura mente testatoris cōmodo successione ab intestato filij, & substitutus erit admittendus ex pupillari comprehensa in cōpendiosa, ut per doct. in locis allegat. & per Alex. in d. consi. 12. & in alijs locis. Quia respondetur, quod ultra, quod testator uoluit matrem pupilli debere priuari legato propter transitum ad secunda vota, requiritur et, quod per transitum illum, & ipse testator, de cuius bonis, & dispoñe agitur, & filius matris afficiantur iniuria, ut in terminis habet per Ias. Alex. & alios doct. allegatos, sed in casu nostro non afficitur iniuria testator, qui non fuit maritus, sed socer, nec et filius, qui iam erat mortuus tempore secundarum nuptiarum matris, ut supra dictum fuit, ergo non debet extendi id, quod ponunt scribere. 5. matrem in casu, quo ipsi loquuntur, ad casum nostrum, in quo non militat penitus eadem ratio, in odium matris, iuribus vulgaribus. Præterea doct. volentes, quod propter transitum ad secunda vota mater excludatur a successione filij impuberis, loquuntur, quod filio impuberi datus fuit substitutus in hereditate, & sic substitutus vniuersalis, non autem particularis, quod non fuit datus vniuersalis substitutus, si mater excluderetur propter secundas nuptias, substitutus admitteret tanquam eius haeres vniuersalis, sed quod esset datus substitutus particularis in rebus certis, si mater excluderetur a successione vniuersali filij, substitutus in rebus certis per verba cōia non succederet in vniuerso, sed solum in illis rebus certis, quia substitutio facta in rebus certis per verba cōia nunquam trahitur ad directam pupillarem, nec ad vniuersam successione, ut dixi §. & infra latius dicitur. Quo fit, ut si substitutus non potuit admitti ex pupillari, mater potuerit succedere ab intestato filio suo impuberi, quis transiuerit ad secunda vota, & maxime post mortem filij, ut dictum fuit. Quod suadet, quod non est in casu, quo substitutus quis esset cōpendiosè filio impuberi vniuersaliter, & in omnibus bonis & c. & eueniret, filium decessisse post pupillarem ætatē, nonne mater illi succedere deberet ab intestato vltimè, & substitutus solum uenire posset ex substitutione fideicommissaria? certe sic, et si mater transiuerit ad secunda vota, quod post pupillarem ætatē substitutus cōpendiosè non potest uenire ex directa, sed solum ex fideicommissaria, & substitutus capere debet per manum illius, qui succederet filio instituto ab intestato, ut est mater, si alius non esset prior in gradu, quis mater transiuerit ad secunda vota, quod transitus ad secunda vota non priuat, nec excludit matrem a successione filij ab intestato, nec ex testō d. l. foemina § illud cum authent. ibi posita, & d. l.

mater, & per Aret. in d. consi. 155. cum similib. & hoc est de mente omnium scriben. in hac materia in d. l. Centurio, & d. l. pater, & d. l. ex tribus cum similib. 3. alleg. ergo in casu nostro, in quo substitutio facta fuit in rebus certis, & claudendum est matrem successisse, & succedere debuisse filio suo impuberi, non obstante, quod ipsa postea transiuerit ad secunda vota. ¶ Et quod ex pietate rara mente testatoris constare debeat, ipsum uoluisse substitutionem esse fideicommissariam, & non directam pupillarem, confidero, quod testator substituendo suos cōsuebrinos usus fuit his verbis, substituit eiusdem testatoris cōsuebrinos in eiusdem testatoris domo, & et in alia domo ipsius testatoris, & in iurisdictione banche becharie ipsius testatoris & c. & sic habuit relationem ad bona ipsius testatoris expressè, & non ad bona pupilli, nec locutus fuit testator indeterminate, nec simpliciter de bonis, nec simpliciter substituit, sed ut dixi, habendo respectum expressè ad bona ipsius testatoris. Quo fit, ut dicat uoluisse facere potius fideicommissariam, quam directam pupillarem, quia per fideicommissariam succedunt in bonis tantum testatoris, & non ipsius pupilli. l. coheredi § cum filia ff. de vulg. & pup. & habet per Aret. in consi. 155. in 1. col. cum sequ. & per Imo. in d. l. Centurio, & plenè per Do. Philip. Corn. in repet. d. c. si pater in 43. col. in vers. & predicta procedunt & c. & per Bal. in d. pater, dicitur. D. Philip. ibi, quod quia testator substituendo cōpendiosè non dixisset in omnibus meis, & sic non vltimè, sed dixisset in bonis meis, vel in talibus bonis meis, tunc substitutio esset semper fideicommissaria, quod est bene notandum ad propositum nostrum, & bene facit consi. do. Petr. de Vbal. cui se subscripsit idem D. Philip. Corn. latè declarando, ut habet inter consi. ipsius Cornei nu. 94. in 1. uol. & dicit Bal. in l. si in pe. col. C. de sacrosan. eccl. in vers. modo pono de verbis & c. quod si omne verbum generale, quod æquè proprie stat sub significatione directa, & obliqua, quale est verbum substituit, iuxta doct. Bar. in d. l. Centurio in pen. col. l. adiectum sit vniuersitati, est cōe, si uerò spaliat, est obliquum. l. cogi §. & generaliter ad Treb. Non obstant ea, quæ uoluit Bart. in l. si ita § si filio ff. de bon. poss. sec. tab. & ea, qui habet per Bar. & alios post glo. in l. si ff. de vul. & pup. quia procedunt, quod esset facta substitutio per uerba directa, non autem per uerba cōia, & his Phil. Corn. in d. c. si pater in 43. col. optimè respondet. ¶ Quod secundam dubitationem supra relatam, dum considerat, quod licet uerbum cōe, ut est uerbum substituit, quod adiectum certæ rei, uel pluribus rebus certis, nequeat importare directam pupillarem, nec possit trahi ad vniuersum patrimonium per tex. in l. cogi §. & generaliter, ibi; Bart. ad Treb. & in d. l. Centurio. ubi Bar. & alij ponunt, tamen secus dicendum est ex pietate mente testatoris, quod omnibus prædominatur per ea, quod dicta sunt supra, iunctis not. per Bar. in d. l. Centurio. Quæ testatoris mens hoc in casu potest multipliciter percipi, & primo, quod testator se principaliter retulit ad personam, & non ad res, ut per Bal. in l. si circa fi. C. de sacrosan. eccl. Fulg. in consi. 33. Ang. in consi. 148. in pen. col. uel nec obstat, sicut uolunt Bar. & alij, quod retuli in primo præsupposito, quod ex pietate mente testatoris cōpendiosa facta filio impuberi continetur directam pupillarem, et matre existente in medio, ut dictum fuit. Considerandum est pro ratione huius helationis, & coniectura: quod illa distinctio Bal. in d. l. si an uerbum, per quod fit substitutio, sit relatam principaliter ad personam substituti, an uerò principaliter ad res, procedit in uerbo succedat, ut quod substitutio facta fuit per illud uerbum a

lib. & hoc in d.l. Centurio. s. alleg. fuit in reb. & succedere, qd ipse ex pietate in uoluisse recta pupillam suam esse testatorem, & et in alia ne bancha in relatione ad bona pupillae, nec l. m. d. i. t. sed v. d. i. plus testatorem fuisse deo eicommiffa, & non ipsius pupillae, per Imol. in l. m. d. i. t. repet. dunt & c. q. q. testatorem et in oibus is meis, vel per fideicommissionem, quia legetur ad bona pupillae debet uocari deo eicommiffa, & bene ipsi id d. Centurio. s. ipsius in p. col. c. uerbis & c. stat sub i. t. uerbu sub pen. col. f. ipsi t. est non obstantibus bon. poss. glo. in l. m. d. i. t. facta sub coia, & his timet m. d. clarat. dum uerbu substituitur certis, ne possit trahi cogi § & generaliter, ubi ex pietate per ea q. Centurio multipliciter retulit ad ea f. d. c. 148. in p. ij, quostente mente continet edio, ut d. i. uis h. i. t. al. in d. l. i. paliter ad ad res, p. e. fuit p. illud uerbu a

verbu succedat, ut in terminis uoluit Bal. in d. l. f. n. o. in uerbo substituo, qd est coe, qn. substitutio facta est per hoc uerbum substituo, non coniectura per mens testatoris ex hoc solum, q illud uerbum heret relatum principaliter ad personam, vel ad res, ut in terminis declarat, & uult Fulg. in d. c. f. 33. qui dicit, quod uerbu substituo ad actum, & ad personam testantis refertur, & importat idem, qd in locum eius statuo, seu subrogo, argo text. in l. agri. & l. arboribus ff. de usufruct. & r. diuersitatis pot col. 1. q. uoluit Bart. in d. l. Centurio in 10. col. ex ijs, q. uoluit Bart. in d. l. Centurio in 10. col. quero iux. praedicta & c. qui uoluit esse diffinitam, an dictu sit filio meo, si decesserit in pupillari aetate, Titium substituo, uel dictum fuerit, si decesserit, Titius ei succedat, uel bona mea de ueniente ad talem, quia uerbu substituo d. f. uerbum diuersum, sed uerbu succedat d. f. esse uerbum executionis, q. uis utrunq. sit coe, ut p. Bart. in d. l. f. in p. e. q. Non obstat. qd uoluit Ang. in d. conf. 148. loquitur. n. qn uerbum relinquo, qd fuit adiectu certum, uel quantitati, fuit appositum in substitutione pupillari expressis hoc est, uerbis expressis facta recto, & si decesserit in pupillari aetate, pupillari relinquo & c. nam ex his uerbis expressis constat, uoluisse facere pupillarem, & pupillariter uocari substitui, nil mirum, si uerbu coe relatum ad certam re illam importat. Secus ergo, si non appareat expressis ex uerbis substitutionis ipsum uocari facere pupillarem, quia ex uerbis adiectis uerbo clarare constat, testatorem uoluisse facere substitutionem directam pupillarem, & ideo nil miru, si tunc importat pupillarem, Nam t uerbum relinquo, uel dictum uerbum coe declaratur ex uerbis adiectis diuersum positum, ut et uoluit notabiliter Bart. in d. l. Centurio in 4. q. & ibi omnes, Imol. in d. c. Raynutius, & Petrus. repeten. in lectura sua in d. c. si pater, si reuocauero, uerba mere ciuilia ex uerbis adiectis, & sic rone adiuncti aliq. important solu fideicommissionem, ut est text. not. in l. ex facto, & ibi Bart. & ceteri in prin. ff. ad Treb. Bald. in d. l. f. in pen. col. pen. quarta regula. C. de sacrosanct. eccles. & exem. uerba habes in d. l. ex facto, & infra dicitur. Nec ex eo qd dictu sit in test. q. d. Nicolao, seu q. ei, hoc dictu substituit, censeri debet, nec coniecturari, substitui uoluerit pupillariter, ut colligitur ex adiectis, & ex ijs, q. uoluit, & praesuppositum Aret. in d. conf. 155. in antepen. col. p. text. in d. c. Raynutius, ad propositu optimè facit id, qd uoluit Bald. in d. l. p. c. in fin. pen. col. in uerf. item. not. t. q. qn dictum fuit substituo Nicolao filio meo pupillo, nec uerba non faciunt pupillarem substitutionem, quia illa uerba, filio meo pupillo, sunt posita demonstratiue: At si uerba haec inferantur conditioni, seu singulariter proferantur, dicendo, si filius meus pupillus decesserit, Titium substituo, tunc illa uerba importat, & faciunt pupillarem. Item dicit Bart. in d. l. Centurio in antepen. col. uerf. quero iuxta p. d. i. & c. q. l. dictum sit hoc modo, si filius meus decesserit sine filiis, tunc ei substituo infra scriptu haeredem meum, quem postea testator haeredem fecit, ex his uerbis non inferitur, q sit pupillaris, seu q substitutio pupillarem contineat, quia illa uerba, ei substituo infra scriptum haeredem meum, non fuerunt prolata dispositiue, sed demonstratiue: ecce testator dixit, ei scilicet filio meo, item dixit infra scriptum haeredem meum, q sunt uerba mere directiua ciuilia d. uerbis ciuilib. ff. de uul. & pup. & oes dicunt, & tñ non dñr facere pupillarem, nec ex illis uerbis capitur, q sit pupillaris in pupillari aetate, q illa uerba ei, & illa uerba infra scriptum haeredem

meum, sunt plata demonstratiue, & nō dispositiue, ut ibi per Bart. q est bene notandum. ¶ Secundo ¶ coniecturari pot mens testatoris, ut supra dictu fuit, qn in substitutione in rebus certis facta testator usus fuisset aliquo uerbo coe, quo prius usus fuisset in eodem testō in sensu directo, qn tunc substitutio ualeat, ut pupillaris, & trahit ad uniuersum ius, & sic ad omnia bona pupilli, quia uerbum coe pactum in substitutione declaratur fm praecedentia. l. si seruus pluriu in fi. de legat. 1. cum similib. sed antea testator in casu nostro dixit, uoluit, & mandauit per infra scriptos suos haeredes substitutos filie, & neptib. dari certam quantitatem, q uerba infra scriptos haeredes substitutos sunt uerba mere directiua ciuilia. qn, ut inquit Bald. in d. c. f. 87. in 4. uol. in pen. col. uerbum haeres est ciuile, & directissimum necessaria significatione: Deinde idem testator qn fecit mentionem de consobrinis, dixit, & dicto Nicolao vc3 qncunque decedenti sine liberis, substituit in domib. & apotheca consobrinos suos, ergo istud uerbum substituo positum in substitutione, recipiet declarationem ab illo uerbo substitutus, q fuit prius expressum, & positu in sensu directo. Præterea & fortius, ex quo ante substitutionem facta dictum fuit, per infra scriptos haeredes substitutos loquendo de consobrinis postea substitutis, apparet hinc testatorem uoluisse facere substitutionem directam pupillarem, & pñr eā fuisse factā de omnib. bonis, & ad uniuersum trahi per text. in d. l. coheredi in fi ubi Bart & alij, & Bald. in d. l. precib. in 12. col. in uerf. & praedicta sunt uera, & c. uolui, q

23 t qn uerbum substituo est prolatum, seu coniunctum cu uerbo haeres, dicēdo haeredem substituo, tunc substitutio d. f. facta per uerba mere directā, & importat pupillarem, si conuenit perionis, & teporibus, & ideo si isto modo fieret substitutio in reb. certis tanq facta per uerba directā, traheret ad uniuersum d. l. coheredi in fi. cum ibi not. Idem uoluit Ioan. de Imol. in d. c. Raynutius in antepen. charta in uerf. item attende quia Bal. & c. & referunt, & sequuntur moderni Petrus vc3 Corn. in d. c. si pater in 44. col. uerf. item adde aliam coniecturā & c. Præterea t qn uerbum coe est adiunctum cum merè directo, & ciuili, tunc d. f. facere directam substitutionem, & perinde est, ac si solum testator usus fuisset uerbo directo, quia uerbum coe recipit significationem, & declaratur a directo, ut uoluit Bart. & alij in d. l. Centurio, & in d. c. si pater, & per Imol. in d. c. Raynutius, ergo per illa uerba per infra scriptos haeredes substitutos, quae sunt uerba mere directā, declarabitur uerbum substituit positu in substitutione. ¶ Ceterum his non obstantib. intrepide concludendū est pñm in casu de quo loquimur, t quia ut supra praesuppositum fuit, qn substitutio compendiosa facta fuit simpliciter per haec uerba coia, & si filius meus qncunq. decesserit sine filiis, ei substituo talem in tali, & tali re, & sic in reb. certis, nunq trahitur ad uniuersum, & pñr non pot ualere, ut pupillaris. l. cogi. §. & generaliter, & ibi Bart. ff. ad Treb. cum similib. supra latissime allegatis. Nec huic aduersatur id, quod uoluit Ang. in d. conf. 148. quia supra fuit rñsum, & ex infra dicendis et rñsio colligetur. Nō obstant proximè allegata in pñm, quia ultra rñsiones alias traditas, ad quas pro rñsione me remitto, et singulariter omnib. rñderi pot, & primo dum dicebatur, q uerbum coe interpretat directu, qn testator illo usus fuit prius in sensu directo, rñdetur, t illud esse uerum, qn prius illo uerbo coe usus fuisset simpliciter, sicut simpliciter postea usus fuisset in substitutione, & sic de per se, & uniformiter,

in eius quota, non aut in rebus certis, & hec
 expressa mens Bar. in d.l. Centurio, qui qñ loqui
 tur de compendiofa facta in rebus certis dicit, qñ
 facta p uerba cōia, nunq̄ trahit ad uniuersum,
 si nūq̄ pōt continere pupillarem, ut ibi per eū
 in l. col. in ver. quaro ulterius &c. cum sequenti,
 si ptemet in d.l. in 4. col. versic. quid si testator, in-
 ter, qñ testator cōpēdiōse substituit directo,
 hoc est per uerba directā ciuilia, ut hāres esto, uel
 in certo in certa re, uel in portione, tūc dī contine
 re directam pupillarem, sicut si super uniuerso ef-
 fect substituitur, secus si per uerba cōia, hoc est dire-
 ctā non ciuilia, quia in relictis singularibus non est
 differentia, an apponantur uerba directā, uel obli-
 quā, nisi rebus particularibus adiciantur expressē
 uerba, talis sit hāres, aut alia uerba mere directā
 ciuilia, d. si ex fundo: expressē ergo innuit, qñ si te-
 stator usus fuit uerbis cōiōis in substitutione facta
 pupillarem, nunq̄, & sic nullo casu pōt continere
 pupillarem: sed postea quarendo, an compendiofa
 facta per uerba cōia in hāreditate, & in uniuersita-
 tē contineat pupillarem, uel omni tpe sit fideicom-
 missaria, concludit omni tpe esse fideicommissaria fa-
 ctā matris, nisi ex coniecturis mater excludere-
 tur, quia tunc contineret pupillarem ad matris ex-
 clusionem, & multas ponit Bart. coniecturas, plu-
 resq̄ alie ponuntur per do. Philipp. Corn. in d. c. si
 mater in 4. & 44. col. sentit ergo Bart. expressē, qñ qñ
 uerba cōe substituit, uel aliud cōe in substōne cō-
 pendiōfa adiungitur rebus certis, indistinctē, & sim-
 pliciter nunq̄ possit comprehendere directā pu-
 pillarem, nec possit trahi ad uniuersum, nec in casu
 quo querendum sit de coniecturis, quia tunc ad cō-
 iecturas est recurrendum, qñ substitutio fuit facta
 per uerba cōia in hāreditate, & uniuersitate bono-
 rum, in primo igitur casu vñ uoluisse, qñ non sit ad
 coniecturas recurrendum; hoc expressē uoluit et
 Corn. in cons. 47. in 1. uol. sic declarādo Bart. idē vo-
 luit do. Petr. de Vbaldis, cuius cons. est positum in
 re consilia Corn. qui se illi subscripsit, in cons. 114.
 in 1. uol. in casu, quo ē extarent aliquē coniecturę,
 tunc quia expressa fuisset facta mentio de pupillo, &
 de atate pupillari, dicēdo, & si in pupillari atate de-
 cessit &c. uel et si dictum fuisset, pupillariter sub-
 stituo in rebus certis, Præterea in d. cons. 47. uoluit,
 qñ qñ substitutio est facta per uerba cōia in reb. cer-
 tis, tunc non pōt ualere ut pupillaris, et si dictum
 sit hāredem substituo, & sic addit illa coniectura, qñ
 colligitur ex uerbo directo ciuili, quia illud uerbu
 hāredem dī positum demonstratiuē, ut ibi quasi
 circa finem consilij, quod est notandū, & sic inferit,
 qñ substitutio compendiōfa facta per uerba cōia in
 rebus certis non trahitur ad uniuersum, nec ad dire-
 ctam, quia Bart. in d.l. Centurio, & in d.l. cogi. §. &
 generaliter dicit, nunq̄ posse uerba cōia adiecta cer-
 tis reb. trahi ad institutionē, seu ad directā, & qñ
 Bart. uoluit debere attendi coniecturas, loquitur,
 qñ substitutio esset facta per uerbum cōe in hāre-
 ditate, uel quota eius, quod idem expressē ē sen-
 tentia Imol. in d.l. Centurio, & Petr. de Anch. in d. c.
 si pater in not. quos allegat Corn. ibi. Nam dictio
 hāredem qñ exprimit Bart. ad propositum in d.l. Centu-
 rio, & et in suo cons. 135. quā est dictio uniuersalis,
 & otium casum exclusiua, dī excludere, ut aliquo
 tpe alio casu substitutio nequeat continere pupilla-
 rem, & nō ē si adessent aliquę coniecturę, qñ di-
 ctio nunq̄ importat istud. l. prouidendū ff. de postu-
 lentis idem ē uoluit Corn. in d. cons. 47. & ratio di-
 versitatis inter unū casum, & alium est nam qñ cō-
 pendiōfa est facta per uerbum cōe in uniuersitate,

tūc ex p̄dictis mater excludit ex pupillari cōpre-
 hensā in cōpēdiōfa, ut dicit Bart. et alij, qñ isto ca-
 su non aliter alterantur regulę iuris, nisi tollendo fa-
 uorem illum, qui matri tribuebatur sed qñ esset fa-
 ctā in reb. certis, si ex coniecturis similiter contine-
 re posset pupillarem directā, ultra qñ fieret præiu-
 diciū matri, & tolleretur fauor ei attributus p ratio-
 nes, de quibus per Bal. & Alex. in d.l. precib. resula-
 rent et alia specialia, v. c. 3. qñ dispositio particularis
 traheretur ad uniuersum, & siōa uerbis expressis te-
 statoris, & nō a mente ipsius recederetur, ut in d. l.
 1. §. si ex fundo, iūcta l. non aliter ff. de leg. 3. Itē sub-
 stitutio, seu dispositio facta per uerba cōia in reb.
 certis traheretur ad uniuersum p̄ tex. in l. cogi. §. &
 generaliter, & ibi Bart. & alij ad Treb. & in l. cōhæ-
 redi in si. de vulg. & pup. & ne resulent tot spalia p̄
 l. i. cum ibi nota. C. de dot. promiss. dicendum est, qñ
 et ex coniecturis cōpēdiōfa facta per uerba cōia
 in reb. certis non comprehendat directā ad exclusio-
 nem matris; aliud forte esset, si mater non extaret;
 ita vñ esse de mente Bart. Imol. Petr. de Ancha. &
 Corn. in locis, & consilijs proximē allegatis, & Fulg.
 in d. cons. 43. & dicit Paul. de Castr. in cons. 16. in 2.
 uol. in uer. super secundo fm nouam impressionē,
 qñ substitutio, de qua ibi, non est pupillaris, nec ua-
 lere pōt ut pupillaris, quia fuit facta per uerbu cōe
 in certa quantitate, quia fm Corn. in cons. 47. in 1.
 uol. illa uerba, hāredē substituo, potius sunt cōia,
 seu melius directā non ciuilia, q̄ merē directā ciui-
 lia, ut fuit de mēte Bar. in d.l. Centurio fm Ful. ibi, &
 p̄ ista vñ resolute dubitatiōes, q̄ prima facie p̄ illos
 de Capello stringere uidebantur. Ponderantur et p̄
 ipsos illa uerba posita in testō, p̄ infra scriptos eius
 hāredes substitutos, eius, hoc est Nicolai pupilli, de
 quo proximē dictum fuerat in testō, & nō ex hoc
 infertur, qñ loquatur de substitutis pupillo, & sic pu-
 pillariter, ut dixi supra, referendo motiua posita in
 dubijs propositis: Sed rēdetur primo, qñ ex illis uer-
 bis arguere non possumus, quia stant demonstrati-
 uē, ut iam dixi. Secundo rēdetur, qñ non sequitur,
 substitutio est facta pupillo, & sub mentione pupil-
 laris atatis, ergo est pupillaris, & hoc qñ fuit facta
 per uerbum cōe, allegauī supra decisiones claras
 Bal. & Bart. & aliorum. Tertio dico, qñ illud promi-
 sū ē ibi, debet exponi, hoc est testatoris, & hoc
 constat ex uerbis similib. p̄cedentib. & sequentib.
 positis in testō, in quib. ponitur idē p̄nomen eius,
 et intelliguntur, hoc est testatoris, ut ibi supra scri-
 ptæ eius filia etc. et ibi de bonis suis, hoc est testato-
 ris, et in plurib. alijs locis. ¶ Vltimo dubitando p̄ il-
 los de Capello dicebatur, dum ego in primis allega-
 tionib. considerabam, istos de Cossis respectu pos-
 sessionis, et terreni, in quo ecclesia fuerat particula-
 riter substituta in eodemmet casu, quo fuerant sub-
 stituti illi de Cossis, malē egisse possessorio adipiscē-
 dæ l. fin. C. de edict. diu. A. dr. toll. qñ quis substituti
 ipsi Nicolao qñcūq; decedēt sine filiis possent di-
 ci absq; ueri præiudicio pupillariter substituti, et
 sic substitutio in reb. certis facta traheretur ad uni-
 uersum, per ea, quæ in s̄rium allegantur, tñ ex quo
 vnusquisq; substitutus in rebus sibi particulariter
 relictis in substōne erat potior, et p̄ferendus alteri
 per ea, q̄ allegauī in primis allegationib. idcirco di-
 cti de Cossis ineptē, et malē egerūt respectu terreni
 p̄ illos de Capello, cum ipsi dicere ualeant, quoad
 te liberat ædes habeo l. legi tecū, ff. si ferui. uend. l. si.
 C. de rei uend. ut latius deduxi in alijs allegationi-
 bus, excellentiss. dominus iudex per modum dubi-
 tationis dicebat, qñ hæc ratio mea parū concludē-
 te uidebatur, qñ dicti de Cossis simpliciter substi-
 tuti

tuti fuerunt sub pōne, si Nicolaus quicunque decesserit sine filiis, ecclesia uero non solum sub illa pōne, sed et sub pluribus alijs, de quibus in testō patris ipsius testatoris, quod nondum fuerit adimpleta, nec eueniunt, ergo interim illi de Cōssa et ad terrenū dāt uocati tanq̃ vniuersaliter substituti per ea, quod adduxit dominus iudex. Sed huic considerationi facilis est ratio iudicio meo, in primis negando, quod in casu nostro possit dici substitutio directa pupillaris per predicta. Secundo posito, sed non cōcesso, quod dici possit pupillaris, ratio est, quod substitutio de ecclesia in testō Mathei non fit facta sub pōnibus, de quibus in testō Baptista, ut ex uerbis testamenti aperte colligitur, sed solum sub illis conditionibus, quibus fuerit substituti illi de Cōssa in testō Mathei. Nec obstant illa uerba, de quibus in testō, & modo, & forma latius contentis in testō, addito per olim Baptista & c. quia illa uerba sunt referenda prout referuntur, ad onus, & grauamen iniunctū ecclesie, seu eius rectori, dicendi unam missam singulo die in dicta ecclesia, & modo, & forma latius contentis in dicto testō Baptista, & prout uoluit Baptista in suo testō, nō aut illa uerba, & modo, & forma, & c. quibus iniungitur modus, & forma, sunt referenda ad relictū, seu substitutionem factā de dicto terreno ipsi ecclesie, quia modus, forma, & pōnes, de quibus in testō Baptista, sub quibus ipse reliquerat terrenum predictū ecclesie, amplius esse non possunt in consideratione, cū oēs iam defecerint, & amplius adimpleri nequeat, ex quo oēs filij Baptista haredes instituti nō decesserunt sine filiis, sed cum filiis, uel cū Nicolao. Itē filia femina dicti Baptista non oēs decesserunt sine filiis, prout hos omnes casus considerauit, & cōsiderari uoluit testator Baptista ad hoc, ut ecclesia deberet, & posset consequi dictum terrenū, & ideo illa uerba posita postea in testō Mathei, & modo, & forma, & c. nō possunt referri ad pōnes, sub quibus uoluit terrenum debere peruenire ad ecclesiam, sed solum ad onus, & grauamen celebrandi missam singulis diebus, ut hi modi, & forma, quos uoluit Baptista seruandos in celebrando missam in suo testō, seruandi sint in celebrando missam iniunctā per Matheum in suo testō, ut clarissime constat ex uerbis testamenti ipsius, cui interpretationi, & declarationi standum est, nam quā in uerbis nulla est ambiguitas, non debet admitti uoluntatis questio. I. ille aut ille ff. de leg. 3. in si. ista. n. sunt uerba testamenti post factū relictum, seu substitutionē de terreno ipsi ecclesie cum grauamine celebrandi unā missam singulis diebus in ipsa ecclesia, & modo, & forma latius

34. contentis in testō addito per Baptista & c. Hęc. n. uerba, & modo & forma ultimo loco posita sunt referenda ad proxima tñ, quia ad alia supra nō possunt referri per ea, quod dicta sunt, iuxta quod hāc per Bar. & alios in l. talis scriptura in si. ff. de leg. 1. & per Abb. in c. ecclesia de electio. in not. 6. & in c. secundo requiris. de appella. glo. in clem. ne in agro. §. ceterum de statu regul. & hoc suadet ex illis uerbis, modo, & forma & c. expressis, & positis mediāte copula, & quod uenit continuatiuē coniungēdo solū proxima, ex quo ponit inter plures orationes, ut in l. ult. ff. de pcur. l. 2. ff. ad l. aquil. cum similibus. Præterea t̃ cum legatū, seu relictum, aut substitutio terreni habeat suas speciales condiciones, & clausulas de per se, ut in testō apparet, sequitur, quod illa clausula & modo & forma in fine posita debet restringi ad proxima, quibus coniungitur, & copulatur, & nō ad alia superiora, quod habet suas qualitates, seu condiciones speciales, quia clausula in fine, uel in alia parte simpliciter posita nunquā refertur ad illa, quod suas clausulas, & qualitates, siue

determinationes separatas habent. I. si quis legata. ff. de cond. & demon. & ita per illū tex. inquit Abb. in d. c. secundo requiris. Reliqua in præsentī causa, & super dubitationibus traditis suppleat perspicacitas excellentiss. ac clariss. D. Auditoris. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 Substitutio facta per uerbū commune peruenire in casu, quo filius institutus decederet sine filiis, dicitur compendiosa.
- 2 Et filio in pupillari ætate decedente, matrem; in medio existente, an habeat effectum pupillaris, an uerō fideicommissaria.
- 3 Et quid, statuto excludente matrem à successione filij intestati propter patruos, aut alios agnatos, qui extarent.
- 4 Testatoris mens in dubio interpretanda, ut conueniat dispositioni iuris communis.
- 5 Trebellianica imputatur fructus percepti.
- 6 Vxor relicta usufructuaria omnium bonorum cū filia pleno iure instituta, cui decederet sine filiis, datus fuit substitutus, filia decedente sine filiis, habet totum usufructum, & hōes filia tunc solum legitimā, finito autem usufructu trebellianicā habent.
- 7 Legitima sine dilatione, & onere est usufructus filio debetur.
- 8 Trebellianica est pars, seu quota hereditatis, & ex uniuersitate hereditatis detrahatur.
- 9 De usufructu omnium bonorum deducuntur usus, & alimenta.
- 10 Cautio non potest usufructuario à testatore remitti.

E P I T O M E.

Testatore instituyente sibi haredem pleno iure filiam suam, & vxorē quoad usufructū, & filia decedente sine filiis, volente bona sua ad quādam nepes ex forore peruenire, mortua filia in pupillari ætate, superstitib. matre, neprib. substitutis, & fratribus testatoris filia defuncta: patris, de quibus nulla in testō mērio facta fuit, & statuto loci excludente matrem, & nepes à successione intestata dicta filia per paruos: quod substitutio in hoc casu ualuerit, ut fideicommissaria, & patris ut haredes succedant dictę filia, ac sint grauati restituere hareditatē neprib. substitutis, retenta legitima, & Trebellianica, uidelicet legitima statim absq̃ onere usufructus vxori relicti, & Trebellianica finito usufructu, hic demonstratur.

C O N S I L I V M C X X V I.

N causa cuiusdam substitutionis facta in testamento Iustiniani, qui sibi haredē pleno iure Benedictam eius filiā, & Nobilem vxorē suam quoad usufructum instituit: & casu, quo Benedicta filia sine filiis legitimis, & naturalib. decederet, tunc, & eo casu uoluit bona sua peruenire ad Constantiam, Ceciliā, & Trephiram sorores nepes forore d. testatoris, quas inuicem substituit omni meliori modo & c. Visa facti specie, in qua presupponitur Benedicta post mortē patris suis in pupillari ætate, superstitib. dictis substitutis, & fratrib. quib. dam testatoris, ac ipsius matre, decelisse, & diligenter consideratis uerbis substitutionis, quod finem uerorem suam compendiosa esse censetur, & facta per uerbū peruenire, quod est cōe, ut per Bar. in l. Centurio. ff. de uulg. & pup. dubium est, an t̃ hæc substitutio effectum habeat pupillaris substitutionis, an uerō fideicommissaria: Et in casu, quo filia instituta in pupillari ætate decelisset maximē matre in medio existente? & quis hic articulus sit ualde dubius, & in eo tam antiqui, quod moderni utriusque iuris censura uariauerint, adeo quod dici posset, quod capta, tot scilicet tñ in casu proposito requisitus de sola ueritate suam meam dicam: cum tres ad bona hereditatis concurrant, uel nepes substitutas, quæ dicunt, se ex pupillari admittendas fore, matre quæ pupillari